Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

25. juni 2020*

»Appel – voldgiftsbestemmelse – ansatte ved Den Europæiske Unions internationale missioner – intern udvælgelsesprøve – ingen forlængelse af en ansættelseskontrakt – retsakt, der kan adskilles fra kontrakten«

I sag C-730/18 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 23. november 2018,

SC ved Rechtsanwältin A. Kunst og avvocatessa L. Moro,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Eulex Kosovo ved avocate E. Raoult,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot, og dommerne M. Safjan, L. Bay Larsen (refererende dommer), C. Toader, og N. Jääskinen,

generaladvokat: E. Tanchev,

justitssekretær: fuldmægtig M. Longar,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 6. november 2019,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 5. marts 2020,

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Dom

1 I appelskriftet har SC nedlagt påstand om ophævelse af kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 19. september 2018, SC mod Eulex Kosovo (T-242/17, herefter »den appellerede kendelse«, EU:T:2018:586), hvorved Retten frifandt Eulex Kosovo i en sag, hvori SC på grundlag af artikel 272 TEUF og 340 TEUF havde nedlagt påstand om for det første, at det blev fastslået, at Eulex Kosovo havde tilsidesat sine forpligtelser i og uden for kontrakt i forhold til hende, for det andet, at det blev fastslået, at den interne udvælgelsesprøve, som Eulex Kosovo havde organiseret i 2016 med henblik på at besætte stillingen som anklager (udvælgelsesprøve EK30077) (herefter »den interne udvælgelsesprøve 2016«), og det forhold, at hendes ansættelseskontrakt ikke var blevet forlænget, var ulovlige, og for det tredje, at hun blev tilkendt erstatning for de økonomiske og ikke-økonomiske tab, der fulgte af Eulex Kosovos tilsidesættelse af sine forpligtelser i og uden for kontrakt.

Retsforskrifter

2 Artikel 10, stk. 3, i Rådets fælles aktion 2008/124/FUSP af 4. februar 2008 om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, Eulex Kosovo (EUT 2008, L 42, s. 92), bestemmer:

»Ansættelsesvilkårene og det internationale og det lokale civile personales rettigheder og pligter fastlægges i kontrakterne mellem Eulex Kosovo og den pågældende medarbejder.«

Sagens baggrund

3 Eulex Kosovo-missionen blev oprettet ved fælles aktion 2008/124 og er efterfølgende blevet forlænget flere gange.

4 SC var ansat ved Eulex Kosovo som anklager på grundlag af fem på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter i perioden fra den 4. januar 2014 til den 14. november 2016. De to første kontrakter indeholdt en voldgiftsbestemmelse, hvorefter »retterne i Bruxelles« (Belgien) havde kompetence i tilfælde af tvister, der udsprang af kontrakten. De tre sidste kontrakter tillagde i artikel 21 »i henhold til artikel 272 [TEUF] Den Europæiske Unions Domstol« kompetence til at træffe afgørelse om enhver tvist, der udsprang af kontrakten, eller som vedrørte denne.

5 Artikel 1.2 i den sidste kontrakt mellem Eulex Kosovo og appellanten fastsætter, at »følgende dokumenter udgør en integrerende del af kontrakten (efter godkendelse): CONOPS/OPLAN [concept of operations (operationskoncept)/operation plan (operationsplan)], herunder adfærdskodekset (CoC) [code of conduct] og de almindelige operationelle procedurer (SOP) [standard operating procedures]«.

6 Den 1. juli 2014 fik SC fra sin overordnede meddelelse om, at der ville blive afholdt en intern udvælgelsesprøve til stillingen som anklager, idet antallet af anklagere i medfør af operationsplanen (herefter »OPLAN«) skulle reduceres, og artikel 4.3 i de almindelige operationelle procedurer om omstrukturering (herefter »SOP om omstrukturering«) foreskrev, at der skulle afholdes en udvælgelsesprøve under sådanne omstændigheder. Den interne udvælgelsesprøve fandt sted i løbet af sommeren 2014 og blev efterfølgende annulleret.

7 Den 24. juni 2016 fik SC ved skrivelse fra Eulex Kosovos personalekontor meddelelse om, at der skulle afholdes en ny intern udvælgelsesprøve til stillingen som anklager i juli 2016 på grund af reduceringen af antallet af ledige stillinger.

8 Ved skrivelse fra chefen for personalekontoret af 30. september 2016 blev SC informeret om, at hun ikke havde bestået den interne udvælgelsesprøve 2016 (herefter »afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016«). Ved samme skrivelse blev SC informeret om, at hendes ansættelseskontrakt,

der udløb den 14. november 2016, ikke ville blive forlænget, og at hun senere ville få meddelelse om de nærmere vilkår i forbindelse med kontraktens ophør (herefter »afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten«).

9 Ved skrivelse af 10. oktober 2016 indgav SC en klage til missionschefen over afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 og afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten.

10 Ved skrivelse af 31. oktober 2016 afslog missionschefen SC's klage.

Søgsmålet for Retten og den appellerede kendelse

11 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 25. april 2017 anlagde SC sag og nedlagde i det væsentlige fire påstande. Den første og den anden påstand tilsigtede, at Retten skulle fastslå, at Eulex havde tilsidesat sine forpligtelser i og uden for kontrakt. Med den tredje påstand anmodede SC Retten om at fastslå, at afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 og afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten var ulovlige. Den fjerde påstand tilsigtede, at Eulex Kosovo blev tilpligtet at erstatte det økonomiske og ikke- økonomiske tab, som fulgte af Eulex Kosovos forpligtelser i og uden for kontrakt.

12 Til støtte for søgsmålet anførte SC fem anbringender. Det første anbringende vedrørte en tilsidesættelse af SOP om omstrukturering og af de almindelige operationelle procedurer om udvælgelse af personale. Det andet anbringende vedrørte en tilsidesættelse af disse almindelige operationelle procedurer, af Eulex Kosovos kodeks for adfærd og disciplin, af de kontraktlige principper om rimelighed og god tro samt princippet om god forvaltningsskik. Det tredje til det femte anbringende vedrørte i det væsentlige en tilsidesættelse af forskellige EU-retlige principper og af afgørelser vedtaget af Eulex Kosovo. I øvrigt påberåbte SC sig Eulex Kosovos ansvar i og uden for kontrakt.

13 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 24. august 2017 fremsatte Eulex Kosovo en formalitetsindsigelse i medfør af artikel 130, stk. 1, i Rettens procesreglement. Appellanten fremsatte bemærkninger hertil den 20. oktober 2017.

14 Ved den appellerede kendelse frifandt Retten – uden at undersøge denne formalitetsindsigelse – i medfør af procesreglementets artikel 126 Eulex Kosovo i den af SC anlagte sag med den begrundelse, at det var åbenbart, at den delvis ikke kunne antages til realitetsbehandling, delvis var retligt ugrundet.

15 For at fastslå, at det var åbenbart, at den tredje påstand i dette søgsmål ikke kunne antages til realitetsbehandling, fastslog Retten for det første, at afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 kunne adskilles fra ansættelseskontrakten mellem SC og Eulex Kosovo (herefter »ansættelseskontrakten«). For det andet fastslog Retten, at afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten ligeledes kunne adskilles fra denne kontrakt. På grundlag af disse elementer anførte Retten for det tredje, at denne påstand skulle anses for at udgøre et annullationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF, og at dette søgsmål måtte afvises, idet det var åbenbart, at det ikke kunne antages til realitetsbehandling, fordi det var blevet anlagt for sent af SC.

Parternes påstande

16 I appelskriftet har SC nedlagt følgende påstande:

– Den appellerede kendelse ophæves.

– Principalt: appellanten gives medhold i den sag, der blev anlagt i første instans, bortset fra med hensyn til det femte anbringende.

– Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten

– Eulex Kosovo tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

17 Eulex Kosovo har nedlagt følgende påstande:

– Appellen forkastes.

– SC tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Om appellen

18 SC har fremsat fem anbringender til støtte for appellen. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 272 TEUF. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af denne artikel, af retten til adgang til effektive retsmidler og af ligebehandlingsprincippet. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af SOP om omstrukturering, af retten til god forvaltning, af princippet om upartiskhed og af begrundelsespligten. Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 268 TEUF og 270 TEUF. Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af disse sidstnævnte artikler og af artikel 272 TEUF samt af artikel 31 og 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Parternes argumenter

19 Med det tredje led i det andet anbringende, som skal undersøges først, har SC gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, da den fastslog, at afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 og afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten skulle anses for at være administrative afgørelser, der kunne adskilles fra denne kontrakt, og som følge deraf fastslog, at de ikke kunne anfægtes på grundlag af artikel 272 TEUF.

20 Hvad for det første angår afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 har SC gjort gældende, at denne afgørelse blev truffet på grundlag af SOP om omstrukturering. I denne sammenhæng kunne Retten ikke gyldigt lægge til grund, at denne afgørelse ikke var blevet truffet på grundlag af ansættelseskontrakten, da artikel 1.2 i denne kontrakt udtrykkeligt fastsatte, at de almindelige operationelle procedurer »udgør en integrerende del af kontrakten« ligesom OPLAN.

21 Under disse omstændigheder begik Retten en retlig fejl, da den fastslog, at SC ikke havde fremført noget anbringende vedrørende kontraktbestemmelser, der knyttede hende til Eulex Kosovo, selv om hun havde fremført flere anbringender vedrørende tilsidesættelsen af SOP om omstrukturering.

22 Hvad for det andet angår afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten har SC gjort gældende, at Retten i flere sager har fastslået, at en sådan afgørelse er knyttet til kontrakten. Det forhold alene, at der i denne kontrakt ikke findes en bestemmelse, som fastsætter en forlængelse af denne, har ingen betydning for spørgsmålet, om en sådan konklusion har grundlag.

23 SC har tilføjet, at Rettens tilgang i den appellerede kendelse fører til, at Eulex Kosovo's personale systematisk forhindres i at anfægte størstedelen af de klagepunkter, der rettes imod dem på ansættelsesområdet, for Domstolen, og navnlig at rejse tvivl om de mest alvorlige afgørelser, der træffes imod dem. En sådan tilgang udgør en tilsidesættelse af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og af ligebehandlingsprincippet.

24 Eulex Kosovo har anført, at Rettens tilgang er i overensstemmelse med Domstolens faste praksis om, at artikel 272 TEUF skal fortolkes indskrænkende.

25 Den voldgiftsbestemmelse, der er fastsat i ansættelseskontrakten, omfatter nemlig kun de tvister, der udspringer af denne kontrakt, eller som vedrører denne. Kun de spørgsmål, der ikke kan adskilles derfra, henhører således under Rettens kompetence i henhold til artikel 272 TEUF. Selv om de foranstaltninger, der er blevet vedtaget for at gennemføre afgørelserne fra Rådet for Den Europæiske Union, faktisk har konsekvenser for de ansatte ved Eulex Kosovo, skal de ikke desto mindre anses for at være administrative retsakter, der kan adskilles fra denne kontrakt.

26 Afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 har således sit udspring i en afgørelse, der er ekstern i forhold til Eulex Kosovo, og ikke i den nævnte kontrakt. Denne eksterne afgørelse er blevet optaget i OPLAN og derefter gennemført inden for den ramme, der er defineret ved de almindelige operationelle procedurer.

27 I denne henseende kan det ikke antages, at OPLAN og almindelige operationelle procedurer udgør kontraktmæssige dokumenter. Det fremgår ganske vist af ansættelseskontraktens artikel 1.2, at disse dokumenter udgør en integrerende del af denne kontrakt. Der er imidlertid tale om retsakter med en generel rækkevidde, som ikke nødvendigvis begrænser sig til spørgsmål af kontraktmæssig art.

28 Hvad angår afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten har Retten med rette støttet sine konklusioner på, at der i kontrakten mellem Eulex Kosovo og SC ikke fandtes en bestemmelse vedrørende en forlængelse deraf.

29 SC har i øvrigt intet grundlag for at kritisere Retten for generelt at have nægtet at have kompetence på grund af voldgiftsbestemmelsen, da Retten alene frifandt Eulex Kosovo i sagen, for så vidt som det var åbenbart, at den delvis ikke kunne antages til realitetsbehandling, delvis savnede ethvert retligt grundlag, uden at den havde udelukket muligheden for at anlægge en sag på grundlag af artikel 263 TEUF.

Domstolens bemærkninger

30 Indledningsvis bemærkes, at artikel 272 TEUF udgør en særbestemmelse, der gør det muligt at anlægge sag ved Unionens retsinstanser i medfør af en voldgiftsbestemmelse, som parterne har aftalt i offentligretlige eller privatretlige kontrakter, og som ikke begrænser karakteren af det søgsmål, der er anlagt ved Unionens retsinstanser (dom af 26.2.2015, Planet mod Kommissionen, C-564/13 P, EU:C:2015:124, præmis 23, og af 7.11.2019, Rose Vision mod Kommissionen, C-346/18 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2019:939, præmis 99).

31 I øvrigt følger det af Domstolens faste praksis, at et annullationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF kan anlægges til prøvelse af alle retsakter, der vedtages af institutionerne, uanset deres art eller form, som er bestemt til at afføde retsvirkninger, der kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling (dom af 9.9.2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro mod Kommissionen, C-506/13 P, EU:C:2015:562, præmis 16, jf. ligeledes i denne retning dom af 11.11.1981, IBM mod Kommission, 60/81, EU:C:1981:264, præmis 8).

32 Som Retten anførte i den appellerede kendelses præmis 36, forholder det sig imidlertid således, at når der foreligger en kontrakt mellem sagsøgeren og en af institutionerne, kan der kun anlægges sag ved Unionens retsinstanser på grundlag af artikel 263 TEUF, hvis den anfægtede akt har til formål at afføde bindende retsvirkninger, der ligger uden for det kontraktmæssige forhold mellem parterne, og som indebærer udøvelse af offentligretlige beføjelser, som er tillagt den kontraherende institution i sin

egenskab af administrativ myndighed (dom af 9.9.2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro mod Kommissionen, C-506/13 P, EU:C:2015:562, præmis 20, og af 28.2.2019, Alfamicro mod Kommissionen, C-14/18 P, EU:C:2019:159, præmis 50).

33 I det foreliggende tilfælde fastslog Retten i den appellerede kendelses præmis 39 og 45, at afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 og afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten ikke havde grundlag i ansættelseskontrakten. Den udledte deraf, i den appellerede kendelses præmis 46, at selv om SC udtrykkeligt havde støttet den tredje påstand i sit søgsmål i første instans på artikel 272 TEUF, skulle denne påstand anses for at udgøre en påstand om annullation nedlagt på grundlag af bestemmelserne i artikel 263 TEUF.

34 For det første anførte Retten indledningsvis i den appellerede kendelses præmis 40 for at konstatere, at afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 kunne adskilles fra ansættelseskontrakten, at denne udvælgelsesprøve var blevet afholdt af Eulex Kosovo som følge af afgørelsen om at reducere personalet på denne mission, som fulgte af Rådets godkendelse af OPLAN, og den afgørelse, der var blevet truffet af den øverstbefalende for den civile operation om gennemførelsesplanen for Eulex Kosovo. Retten udledte deraf, at beslutningen om at afholde den nævnte udvælgelsesprøve udgjorde en administrativ akt, som ikke var blevet truffet på grundlag af ansættelseskontrakten.

35 I den appellerede kendelses præmis 41 støttede Retten sig derefter på den omstændighed, at afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 var blevet truffet af udvælgelseskomitéen inden for rammerne af den ordning, der er beskrevet i denne kendelses præmis 40, for derefter i den nævnte kendelses præmis 42 at konkludere, at afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 lå uden for det kontraktmæssige forhold mellem SC og Eulex Kosovo og fulgte af udøvelsen af de offentligretlige beføjelser, som var tillagt Eulex Kosovo i missionens egenskab af administrativ myndighed.

36 Det skal imidlertid for det første bemærkes, at Retten, idet den fastslog, at afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 indgik i sammenhængen for en ordning, der var defineret af OPLAN og af gennemførelsesplanen for Eulex Kosovo, beskrev de retlige rammer, der regulerede vedtagelsen af denne afgørelse, på en ufuldstændig måde. Som SC har gjort gældende og Eulex Kosovo i øvrigt har medgivet, blev gennemførelsen af denne udvælgelsesprøve nemlig også delvist fastlagt ved SOP om omstrukturering.

37 Hvad for det andet angår den kontraktmæssige og vedtægtsmæssige art af de regler, der er fastsat ved OPLAN og SOP om omstrukturering, fremgår det af artikel 10, stk. 3, i fælles aktion 2008/124, at ansættelsesvilkårene og det internationale og det lokale personales rettigheder og pligter fastlægges i kontrakterne mellem Eulex Kosovo og den pågældende medarbejder.

38 Det er imidlertid ubestridt, at ansættelseskontaktens artikel 1.2 udtrykkeligt fastsætter, at OPLAN og de almindelige operationelle procedurer udgør en integrerende del af denne kontrakt.

39 Som følge heraf påhvilede det Retten at fortolke ansættelseskontraktens artikel 1.2 med henblik på at vurdere denne bestemmelses rækkevidde og navnlig de eventuelle virkninger af denne på den kontraktmæssige eller vedtægtsmæssige art, som de regler, der er fastsat i OPLAN og i SOP om omstrukturering, havde i forhold til SC. Da Retten ikke forud herfor foretog denne fortolkning, kunne den ikke gyldigt lægge til grund, at en individuel afgørelse vedrørende SC's situation inden for Eulex Kosovo, som var blevet truffet inden for rammerne af en ordning, der bl.a. var fastlagt af OPLAN og SOP om omstrukturering, skabte bindende retsvirkninger uden for kontraktforholdet mellem SC og Eulex Kosovo.

40 I denne henseende kunne konstateringen af det forhold, at afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 blev vedtaget med henblik på at efterkomme afgørelsen om at reducere personalet i Eulex Kosovo, med hensyn til hvilken afgørelse det forhold, at den kunne adskilles fra ansættelseskontrakten, er ubestridt, ikke gøre det muligt for Retten at træffe afgørelse uden også at fastlægge rækkevidden af denne kontrakts artikel 1.2.

41 Eftersom artikel 10, stk. 3, i fælles aktion 2008/124 fastsætter, at det internationale personale i Eulex Kosovos rettigheder og pligter fastlægges ved kontrakt, kan det ikke på forhånd udelukkes, at de almindelige afgørelser vedrørende Eulex Kosovos organisation gennemføres ved individuelle afgørelser vedrørende medlemmerne af dette personales status, som indgår i rammerne for de kontraktmæssige relationer mellem Eulex Kosovo og disse medlemmer.

42 Det følger af det ovenstående, at Retten begik en retlig fejl, da den i den appellerede kendelses præmis 42 fastslog, at ansættelseskontrakten kunne adskilles fra afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 uden først at have fortolket denne kontrakts artikel 1.2.

43 For at fastslå, at afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten kunne adskilles fra denne kontrakt, støttede Retten sig for det andet i den appellerede kendelses præmis 45 på det anførte om, at den nævnte kontrakt ikke indeholdt en bestemmelse, der fastsatte, at den kunne forlænges. Retten udledte deraf, at afgørelsen om at tilbyde eller ikke at tilbyde SC en ny kontrakt ikke fulgte af bestemmelserne, der knyttede hende til Eulex Kosovo, men at den blot drog konsekvenserne af afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016.

44 I denne henseende bemærkes for det første, at det følger af den konklusion, der fremgår af nærværende doms præmis 42, at Retten ikke gyldigt kunne støtte sig på forbindelsen mellem afgørelsen vedrørende den interne udvælgelsesprøve 2016 og afgørelsen om ikke at forlænge kontrakten for at fastslå, at sidstnævnte afgørelse skabte bindende retsvirkninger uden for kontraktforholdet mellem SC og Eulex Kosovo.

45 For det andet bemærkes, at selv om den omstændighed, at ansættelseskontrakten ikke indeholder en bestemmelse, der udtrykkeligt fastsætter, at den kan forlænges under forud fastlagte omstændigheder, kan være relevant for bedømmelsen af, om søgsmålet i første instans, som SC har indledt, har grundlag, indebærer den ikke nødvendigvis, at lovligheden af afgørelsen om ikke at forlænge denne kontrakt kan bedømmes uden at tage hensyn til bestemmelserne i den nævnte kontrakt.

46 Eftersom det fremgår af ordlyden af artikel 4.3 i SOP om omstrukturering, hvis kontraktmæssige karakter Retten burde have bedømt, at denne artikel skaber en forbindelse mellem resultaterne fra den interne udvælgelsesprøve og det forhold, at ansættelseskontrakten ikke blev forlænget, skal lovligheden af denne afgørelse derfor bedømmes under hensyntagen til denne artikel.

47 Det følger heraf, at de grunde, som Retten anførte i den appellerede kendelses præmis 45, ikke var tilstrækkelige til at begrunde den konklusion, at afgørelsen om ikke at forlænge ansættelseskontrakten kunne adskilles fra denne kontrakt.

48 For det tredje er den grund, der fremgår af den appellerede kendelses præmis 43, hvorefter SC ikke har anført noget anbringende, klagepunkt eller argument om kontraktbestemmelser, ikke tilstrækkelig til at begrunde den konklusion, som Retten nåede frem til.

49 Det er ganske vist ubestridt, at SC til støtte for sin tredje påstand i vidt omfang støttede sig på forskellige tilsidesættelser af bestemmelser i SOP om omstrukturering. Retten kunne dog ikke fastslå, at disse bestemmelser i forhold til SC ikke var af kontraktmæssig art uden forud herfor at have foretaget en fortolkning af ansættelseskontraktens artikel 1.2.

50 Henset til alle ovenstående betragtninger må det konkluderes, at Retten ikke gyldigt kunne støtte sig på de konstateringer, der blev foretaget i den appellerede kendelses præmis 42 og 45, for i denne kendelses præmis 46 at foretage en omkvalificering af den påstand, der var formuleret i den tredje påstand i søgsmålet i første instans, og derefter på dette grundlag i den nævnte kendelses præmis 51 fastslå, at dette søgsmål var anlagt for sent, hvorfor det ikke kunne antages til realitetsbehandling.

51 Det tredje led i det andet anbringende, som SC har anført, skal derfor tiltrædes.

52 Da Retten i den appellerede kendelses præmis 54, 55, 71 og 72 støttede sig på det forhold, at den tredje påstand i søgsmålet i første instans ikke kunne antages til realitetsbehandling, med henblik på at frifinde Eulex Kosovo for de andre påstande i dette søgsmål, bør denne kendelse ophæves i det hele, uden at det er nødvendigt at prøve de andre led i det andet anbringende eller de andre appelanbringender.

Om søgsmålet for Retten

53 I overensstemmelse med artikel 61, stk. 1, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol kan Domstolen, når den ophæver den af Retten trufne afgørelse, selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse.

54 Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag.

55 Indledningsvis bemærkes nemlig, at det, henset til grunden til ophævelsen, stadig tilkommer Retten at fortolke ansættelseskontraktens artikel 1.2, hvilket udgør en bedømmelse af de faktiske omstændigheder (jf. i denne retning dom af 29.10.2015, Kommissionen mod ANKO, C-78/14 P, EU:C:2015:732, præmis 23, og kendelse af 21.4.2016, Borde og Carbonium mod Kommissionen, C-279/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:297, præmis 30-32), med henblik på at træffe afgørelse om spørgsmålet, om denne kontrakt kan adskilles fra afgørelsen om den interne udvælgelsesprøve 2016 og afgørelsen om ikke at forlænge den nævnte kontrakt.

56 Det skal herefter fremhæves, at Retten hverken har undersøgt den formalitetsindsigelse, som Eulex Kosovo har rejst, eller spørgsmålet om, hvorvidt den tredje påstand i søgsmålet i første instans har grundlag, selv om en sådan undersøgelse vil være nødvendig, hvis de afgørelser, der er nævnt i ovenstående præmis i nærværende dom, skal anses for at være knyttet til det kontraktmæssige forhold mellem SC og Eulex Kosovo.

57 Endelig bemærkes, at hvis Retten i sidste ende skulle finde, at denne påstand kan antages til realitetsbehandling, vil den, henset til de betragtninger, der er nævnt i nærværende doms præmis 52, skulle prøve de andre påstande i dette søgsmål på ny.

58 Sagen skal derfor hjemvises til Retten.

Sagsomkostninger

59 Da sagen hjemvises til Retten, bør afgørelsen om sagsomkostningerne i nærværende appelsag udsættes.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Første Afdeling):

1) Kendelsen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 19. september 2018, SC mod Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586), ophæves.

2) Sagen hjemvises til Retten.

3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Underskrifter